

Nhưng trong khi tâm hồn còn khô héo, kiêu hãnh, tự tôn, luôn than thân trách phận, đầy lòng thù ghét hay ganh tị, hết sức chia rẽ thì làm sao có thể xử sự như là con kinh cho lực hòa đồng chảy qua đó ? Nụ hoa không được cho hé cánh để đón ánh mặt trời sẽ so rút lại và chết đi, không thể truyền đời mình về sau bằng cách sinh hạt giống. Chuyện cũng vậy với quả tim đóng kín, nó không thể làm trí não đơm bông kết trái để chuyển hoá cuộc sống, vì tâm trí nào không đáp ứng với tình thương sẽ khiến cho trọn cơ thể mất đi chất dinh dưỡng cần thiết cho nó.

Do tình trạng 'điếc' nói chung này, việc thiếu khả năng đáp ứng với sự sáng, mà đức Jesus đã giảng đi giảng lại bằng lời và gương của ngài rằng ta cần vun trồng tình thương. Ngài biết rằng chỉ nhờ vậy mà nhân loại đau khổ mới có thể đạt được đời sống dồi dào hơn, tức có sức khoẻ đúng thực. Thế thì, nếu đôi khi bạn vẫn thấy trong tim không có tình thương và năng lực tái tạo xin hãy vững lòng. Chúng có đó. Chúng không biểu lộ vì bạn chưa học cách thể hiện chúng. Hãy khởi sự bằng cách tập có lòng ân cần, phục vụ, có thiện chí trong mọi cảnh ngộ, và bạn sẽ khiến có được những ánh sáng trong lòng và trong khung cảnh chung quanh.

Ta chỉ mới xem xét vài cách mà qua đó tình thương tự biểu lộ. Một trong những cách chính là dùng óc sáng tạo. Nó có vẻ lạ đối với bạn, nhưng không phải sự sáng tạo đúng ra là một lực tạo hình và sinh sản ư ? Không phải nó là tinh hoa của động lực Sống làm tăng trưởng, phát triển đến vô cùng tận sao ? Sự sáng tạo nhờ óc tưởng tượng nuôi dưỡng, nếu không có thì con người không bao giờ tiến hóa khỏi giai đoạn sơ khai. Và nói thật rất ráo không phải sự sáng tạo là hành động cho ra chính mình sao ? Họa sĩ, nhạc sĩ, nhà sáng chế và khoa học gia khi làm việc đã cho ra chính họ không giữ lại chút gì, chịu cho kỷ luật của lực huyền bí áp đặt lên họ, lực mà Socrates gọi là thần linh của ông. Và đó là gì nếu không phải là điều phát xuất từ Chân Nhân là tâm của sức sáng tạo ? Người mẹ cũng làm vậy khi cho bào thai trong lòng trọn con người của bà, và tình nhân cho người mà họ yêu quý.

Biểu lộ tình thương bằng việc cho ra như thế là một cách diễn giải khác lời dạy của đức Jesus: Kẻ nào có sẽ được có thêm. Vì ai có khả năng cho ra tới mức nào thì tình thương trong lòng họ có khả năng phát triển và tăng trưởng tới mức ấy. Hơn thế nữa, khi cho ra trọn tất cả những gì họ có không chút tiếc rẻ, họ thu hút vào người nhiều phần thưởng tinh thần to lớn hơn, lý do là khi biểu lộ ý chí cái TOÀN VẸN theo cách nhỏ bé của mình, cuối cùng họ hợp nhất với điều mà họ cho là cái TOÀN VẸN.

Đừng nghe ai nói rằng cho ra là việc bất khả, rằng họ không có gì để cho. Lắm người vì những lý do khác nhau mà ít khi họ nhận ra, tự bảo mình điều ấy và bạn có tính đó ít nhiều. Họ viện đủ cớ để không cho ra:

- Số mạng cầm giữ tôi.
- Tay chân tôi bị trói buộc.
- Tôi không có cơ hội để phục vụ người khác.
- Không ai cần tôi thương.
- Cuộc đời đã giết chết nhiệt tâm và lý tưởng của tôi.
- Nỗi đau đớn khiến tôi không làm thiện nguyện được.
- Tôi bị nghèo khó nên không giúp được ai.
- Đời sống hàng ngày đòi hỏi làm tôi không có giờ rảnh.

- Tôi không có chỗ để cho ra.
- Tôi già quá / Tôi trẻ quá.
- Phụng sự chán lăm và chẳng có thưởng gì.
- Tôi chán đời quá đỗi.
- Tôi mệt quá.

Người ta sẽ viện cớ đến bất tận để biện minh cho việc mình không mở lòng từ khi có ai cần. Khi nào bạn thấy mình làm vậy thì hãy xét lòng coi những cớ viện ra có chính đáng như bạn và người khác tưởng chẳng.

Có ai nghèo quá đỗi, bơ vơ đến mức không thấy có cảnh đời khác tệ hơn đời mình? Vì vậy, hãy bước ra khỏi căn phòng đen tối chỉ biết chính mình, và quên đi cảnh ngộ của bạn trong chốc lát để nhìn quanh xem có ai cần lòng thông cảm, khuyến khích, hay chỉ cần sự hiện diện của một người khác chịu lắng nghe họ, làm họ vui lên và cho họ hy vọng. Hãy giúp mọi ai mà bạn bị thu hút tới. Tôi nhắc lại: 'bị thu hút tới'. Không như ai cho rằng mình tốt lành thường nghĩ, không có gì cần phải chạy tới đâm bổ vào cảnh nói ví von là căn phòng đóng kín. Việc cố tình can thiệp như vậy không do tình thương chân thực gọi nên, mà thường khi do lòng kiêu căng, tự phụ hay cảm giác có lỗi mà ra. Nhưng nếu bạn tập có thái độ sẵn sàng trong lòng, ai cần giúp đỡ sẽ cảm được làn rung động của tâm bạn và sẽ tự mình tìm đến bạn.

Hãy tập dùng trí não và sự thông cảm một cách lặng lẽ để khiến ai quanh bạn cảm biết rằng bạn sẵn sàng, có sẵn đó gặp họ trong cảnh của họ và chịu lắng nghe. Có thể bạn không ở trong vị thế giúp đỡ được về mặt vật chất hay ngay cả khuyên giải họ, nhưng tư tưởng và trên hết thái độ mà đa số người tin là giống như lời cầu nguyện, sẽ kêu gọi được những năng lực ngoài năng lực của chính bạn, chúng có thể tuôn qua người nếu bạn giữ cho mình khai mở đôi với ảnh hưởng của chúng. Ngay cả khi bạn bị ràng buộc vì công việc, phải ở trong phòng hay nằm liệt giường, hãy dùng cách thức này là điều ai cũng làm được. Nếu bạn không thể dùng vật chất ở mức đậm đặc hơn thì hãy làm việc bằng các dùng chất liệu của trí tuệ.

Ai cũng có điều gì đó để cho ra, có một vai trò sáng tạo và xây dựng trong cuộc sống dù không đáng kể thế mấy theo ý họ hay ý người khác. Ai chỉ có tài mọn sẽ làm chủ hài lòng nếu họ dùng nó và khi làm vậy phát huy được hết những tiềm năng của nó. Nếu không được gì thì bạn có được kinh nghiệm cho chính mình, biến nỗi đau khổ và mất mát của bạn thành sự khôn ngoan sáng suốt.

Đừng quan tâm đến cách mà người ta đón nhận nỗ lực của bạn. Đó không phải là chuyện của bạn. Tình thương chân thật không lệ thuộc vào sự đáp trả. Nó tuôn ra không ngừng đến mọi người, mọi vật trong tâm của nó và thấy thỏa mãn trong lòng với việc Tự biểu lộ này. Vì tình thương là nỗi vui của chính nó, nó phát sinh cái Nguồn bất tận, tăng trưởng chỉ nhờ nguồn ấy, có được sự tái tạo từ Suối nước không hề vơi.

Tình thương như thế có thể ví như ngọn đèn tỏa sáng ở chỗ tối tăm, nó rải ra tia sáng không màng đến kết quả việc chiếu rọi của mình. Nếu không có ai được lợi gì nhờ ánh sáng của nó thì cũng không sao; nó vẫn tiếp tục rạng ngời. Kết quả không ảnh hưởng gì đến năng lực soi sáng bóng tối chung quanh nó. Biểu lộ tình thương ở mức cao nhất có thể có được cho con người ở mức tiến hóa hiện thời là đồng hóa với nhu cầu của kẻ khác, khiến cho mọi ý muốn chia rẽ cá nhân bị chế ngự. Điều này thường có nghĩa là đứng qua bên không can thiệp vào ý muốn của người khác, ấy là một trong những thái độ rất khó làm. Không một

điều gì, sự lãnh đạm, vô ơn, thay đổi hay thiếu điều muốn có lại ảnh hưởng được hay làm bớt đi sự an nhiên tự tại và nỗi hoan lạc của người đã tuyệt kỹ về khoa cao nhất và khó đạt nhất này trong tất cả các ngành khoa học và nghệ thuật.

Đương nhiên nó là mục tiêu quá cao nên đa số chưa thực hiện được, vì nhân loại nói chung vẫn còn đắm chìm trong tư lợi, đồng hóa mật thiết với cái ngã. Nhưng nó không là lý do cho ai muốn có sức khỏe tốt lành mọi mặt gạt bỏ không xem đó là lý tưởng để gắng sức đạt tới. Bởi lẽ việc có thể làm được một khi Linh Hồn làm chủ nhiều hơn trong đời.

Vì bạn sinh trưởng trong nước theo Thiên Chúa giáo, tôi đề nghị bạn đọc lại tất cả những điều mà đức Jesus và môn đệ thân cận của Ngài giảng dạy về năng lực và bản chất của tình thương. Ấy là các đoạn cao thâm và quan trọng nhất trong kinh sách của thế giới, tuy nhiên bạn sẽ thấy rằng tất cả những vị đại giáo chủ khác theo cách của họ giảng nhiều chân lý y hệt thế, vì Chân Lý chỉ có một. Và các bậc Thầy này tự chứng tỏ sự hữu lý của chúng bằng cách thực hành lời dạy, các Ngài là chứng nhân cho thấy ta có thể sống trọn vẹn theo các lý tưởng đó trong đời vật chất.

Nhiều người bảo họ 'thương nhân loại' hay 'thương hết thảy mọi người', tức lời mơ hồ tổng quát rất dễ nói mà thường là vô nghĩa. Bởi không thể nào 'thương yêu' đa số người quanh ta theo nghĩa thường được hiểu, nhưng hãy nhớ rằng nó có nhiều nghĩa ngoài nghĩa bình thường hay nói. Nói rằng mình thương yêu mà không biểu lộ bằng hành động thiện chí, nhằm phục vụ, có liên hệ cá nhân hòa hợp, lòng vô hại hay thấy qua việc không thốt lời chỉ trích phá hoại, thì chỉ là nói sai. Vì tình thương có bản chất là hợp nhất.

Chỉ bằng cách luôn giữ ý tưởng này trong trí bạn mới có thể làm cho tình thương tuôn chảy tự do vào trọn môi trường quanh bạn, mang lại những thay đổi căn bản, như lời đức Chúa dạy rằng tình thương là điều cần thiết hơn hết để sống đúng đắn trong bất cứ cảnh nào. Nỗ lực đặt tình thương làm nền tảng cho sự sống đặc biệt cần vào lúc này. Con người tự gây nguy hiểm cho mình vì có các liên hệ thực là thiếu tình thương, chẳng những với kẻ khác mà luôn cả với thiên nhiên rộng lớn hơn. Thiên trách của họ là bảo vệ, phục vụ, huấn luyện và bảo vệ thiên nhiên, mà lại xem thiên nhiên như nô dịch thay vì là con quý của mình.

Họ quên rằng mọi sinh vật đều là phần nối kết của mình trong một thế giới chung có cơ cấu hợp nhất, khiến cho không có phần gì của thế giới này không phải cũng là một phần của trọn người họ. Đặc biệt hơn nữa là trường hợp thế giới loài vật mà họ liên hệ rất mật thiết, vì thể xác của con người thuộc về loài này. Bao lâu mà chúng ta chưa ý thức điều ấy khi làm tổn thương và tiêu diệt chẳng những thú vật mà luôn cả địa cầu chỉ vì lòng tham, là ta tiếp tục việc gây tổn thương và phá hoại chính mình.

Tôi nêu lên điều này để giúp bạn thấy rõ là mọi vật liên kết thân thiết với nhau ra sao. Sự Sống thiêng liêng làm linh hoạt mỗi vật, làm cho mọi vật có tính thiêng liêng. Nhìn nhận rằng con người có trách nhiệm rất đặc biệt về việc sử dụng và đường hướng của sự Sống thiêng liêng có trong con người và luôn cả thế giới bên ngoài, thì chưa đủ. Ta cần biết thêm là mọi việc, mọi người mà ta tiếp xúc cũng có ảnh hưởng làm ta đau hay mạnh. Tất cả những gì mà bạn sờ mó, thấy, nghe hay ngửi và nhất là ăn vào là thành phần của sự Sống này và cần được đối xử cho hợp, như là sự tín thác thiêng liêng.

Bạn vẫn cho rằng biểu lộ tình thương ở mọi mức và trong mọi sinh hoạt là chuyện bất khả. Hãy thử làm mà xem, thí nghiệm dù chỉ trong vài giờ hay một ngày. Hãy tận dụng trí tưởng tượng của mình và giả dụ mình là một đáng cao cả nào đó như đức Jesus, đức Phật, vị

thánh hay nhà hiền triết nào mà bạn chọn, và tự hỏi ngài sẽ xử sự ra sao nếu ở trong trường hợp của bạn, phải đối đầu với những vấn đề đặc biệt của bạn. Thử nhìn tình trạng theo nhãn quan của ngài, cái nhìn của tình thương không vị kỷ; lắng nghe bằng đôi tai của ngài, tai của lòng từ; dùng đôi tay của ngài, bàn tay phục vụ khôn ngoan.

Nếu bạn làm được việc ấy với trọn tâm lòng, óc thông minh và ý chí một cách chân thật và xả kỷ dù chỉ trong vài giờ, tôi dám quả quyết bạn sẽ có được cái nhìn hoàn toàn mới về ý nghĩa thực và mục đích của cuộc sống. Hơn thế nữa, khi thỉnh thoảng tập có thái độ này, dần dần nhiều thái độ giả tạo của bạn với sự sống sẽ biến cải rõ rệt, cho kết quả là thay đổi trọn nhãn quan vốn chỉ biết có mình, điều đã gây tổn thương biết bao cho bạn.

Tôi muốn nhắc lại lần nữa câu nói Ta nghĩ gì trong lòng thì ta trở nên thế ấy. Tư tưởng quả thật luôn nhuốm màu, chi phối và uốn nắn trọn khung cảnh của người cũng như là bản tính của họ. Tư tưởng là một trong những lực tạo tác mạnh mẽ nhất trong vũ trụ, và bao lâu mà ai suy nghĩ không thuận theo Thực Tại và luật thiêng liêng, bấy lâu nó vẫn còn là một trong những lực nguy hiểm nhất.

Hãy xem một thí dụ nhỏ, ảnh hưởng của tư tưởng và tình cảm (vì ở mức độ hiện nay của người chỉ trong rất ít trường hợp là tư tưởng hoàn toàn tách biệt với dục vọng) có thể làm tràn khắp phòng hay một nơi chốn lan rung động do người hay tụ họp nơi ấy phát ra, khiến ai nhạy cảm lập tức nhận biết và bị nó chi phối. Đó là chứng cứ khác về khả năng của cá nhân, hoặc có thể làm khung cảnh nhẹ nhàng sáng sủa, hoặc khiến nó u tối và đắm chìm vào bầu không khí phá hoại, rầu rĩ của họ.

Nó có nghĩa ta chịu trách nhiệm lớn lao dù điều này thường không được nhận biết. Mỗi chúng ta liên tục uốn nắn và tạo tác môi trường của mình, và dụng cụ bạn dùng là những cặp đôi nghịch lớn như thương ghét, tư tưởng xây dựng và phá hoại. Thế nên tất cả những bậc Thầy đều chê trách thói quen thường thấy là tính chỉ trích và nói xấu người khác. Tôi đã nói về điều này trước đó rồi, nhưng trở lại nữa vì những ai như bạn có tánh ưa phê bình thấy rất khó mà ý thức ảnh hưởng tai hại nó có thể gây ra cho bạn lẫn người mà bạn chỉ trích.

Vậy hãy canh chừng cẩn thận chính mình. Trông chừng ngay cả lời nói dường như vô tình mà có thể gây đau khổ, lo buồn hay gợi nên mặc cảm tự ti nơi người khác, nhất là lời nói gay gắt hoặc bài bác. Coi chừng luôn cả tư tưởng của bạn. Hãy nhớ tới khả năng có thể làm tổn thương hay làm lạnh của nó. Tốt hơn hết là tránh mọi hình thức chỉ trích trừ phi nó thực sự được yêu cầu, khi ấy chỉ nên đưa ra nếu nó xây dựng và hữu ích, vì trong trường hợp như vậy nó có thể là một dạng của tình thương. Một cách để chữa bạn khỏi thái độ chỉ trích (thường có gốc rễ từ lòng kiêu hãnh, khinh thị, tự cao tự đại vốn là một hình thức của mặc cảm tự ti) là tìm cách đồng hóa nhiều hơn với ai mà bạn lên án, và sẽ thấy họ là một phần của bạn nhiều như thế nào.

Sao đi nữa, bao lâu mà bạn chưa thể đồng hóa thực sự – việc nằm ngoài khả năng của đa số người –, làm sao bạn dám ngang nhiên cho mình quyền phán xét kẻ khác? Làm sao bạn có thể ở vị trí lên án hành động của họ khi chắc chắn là bạn không có sự sáng suốt để chỉ nhờ đó hiểu thấu được nguyên nhân thật? Làm sao bạn có thể biết được bí ẩn của đời họ, sự tranh đấu, đau khổ, thất vọng, nhược điểm và những lo sợ của họ? Và trên hết thấy mục tiêu mà Linh Hồn họ quyết định đạt tới trong kiếp này trên dương thế? Muốn làm được những việc này bạn phải trở thành là chính họ.

Nếu có được cái nhìn thấu đáo như thế – chuyện bất khả khi chưa phát triển tâm linh

cao độ – mọi lời kết án sẽ lập tức ngưng ngay vì tâm bạn tràn ngập lòng thương xót. Hơn nữa bạn sẽ hiểu rằng rất thường khi lỗi lầm mà bạn đang chỉ trích là phản ảnh nhiều lỗi của bạn. Nếu không phải vậy hẳn nó đã không gợi nên phản ứng gay gắt như thế nơi bạn. Đó thường là dấu hiệu của tiềm thức nhận ra lỗi của mình và sinh lòng sợ hãi, bác bỏ nó.

Thế thì, trừ phi bạn đã bỏ được cái xà trong mắt mình như đức Jesus dạy, hãy dẫn lại ý chỉ trích người khác, và thay vào đó quay vào tự kiểm bản thân. Ai đã giác ngộ thực sự sẽ tự chế không có hình thức, ý kiến, thái độ gì chống đối hung bạo người khác, và nhất là đối với chuyện chi mới mẻ, bất ngờ hay ngay cả khi chúng khác với bản tính của họ, vì những phản ứng như thế gần như luôn luôn phát sinh từ tình cảm do đó đáng nghi.

Hãy nhìn nhận rằng mọi việc không gì hơn là chuyện thoáng qua trong sự phát triển của con người hay giống dân, hãy chấp nhận nó với lòng cởi mở và thông cảm, hiểu biết rằng không chừng chính mình đã ở trong những giai đoạn ấy nhiều kiếp trước, trên đoạn đường dài xuyên qua ảo ảnh cuộc đời. Nó không có nghĩa là tôi khuyên bạn nhắm mắt với điều ác nói chung, hay ngay cả việc chịu theo tiêu chuẩn giá trị giả tạo của đa số người đời. Khác hẳn vậy. Bạn phải nhìn sự việc y như nó là mà cùng lúc nhận ra nguyên do sinh ra nó.

Thế giới này bệnh hoạn y như bạn là người đau yếu, tuy nhiên như tôi đã nhấn mạnh nhiều lần, tiềm năng có được sức khỏe và sự trọn lành nằm sẵn trong mỗi người, do đó việc chữa bệnh phải bắt đầu từ chính cá nhân. Phản ứng có thể bắt đầu từ mỗi cái tâm nhỏ bé và theo thời gian kích thích làm trọn khối bùng dậy. Có lẽ bạn sẽ bớt khe khắt hơn nếu hiểu rằng cuộc tiến hóa chưa hoàn tất, cho dù nhân loại có hình thể và các bộ phận hoạt động như ngày nay. Ta chỉ mới phát triển nửa đường và đang trong giai đoạn chuyển tiếp. Trong tương lai nhân loại bớt là tác nhân thụ động đối với những lực vô tư, bị các lực sơ khai nhào nặn và quản chế như hiện giờ. Về một mặt con người sẽ ý thức họ là kẻ sáng tạo ra chính mình, làm chủ tiến trình phát triển ở mọi mức độ bằng cách tiếp xúc với Linh Hồn và các đẳng cấp thiên thần. Như vậy càng ngày họ lại càng có khả năng để tạo mình theo cách thức lý tưởng của nguyên mẫu (archetype) thiêng liêng.

Khi tìm cách tập cho bạn có ngã thức và tự chủ tôi chỉ cố công giúp bạn tiến chút ít đến giai đoạn sắp tới ấy, chỉ cho thấy cách bạn có thể chuẩn bị thể tương lai cho tâm thức sử dụng, làm cho việc nảy nở thêm những tiềm năng có thể xảy ra trong thể đó. Bạn sẽ thấy rằng khi suy gẫm luôn những khái niệm ấy trong tâm, và gắng sức áp dụng chúng bằng mọi cách, bạn sẽ tham dự càng lúc càng nhiều hơn vào việc tái tạo. Hãy tập khiêm tốn và cởi mở hơn, bớt xét đoán và tìm cách nhận ra tình thương ẩn dấu dưới nhiều mặt, có hình thức không ngờ, rồi từ từ năng lực của nó sẽ nảy nở trong lòng, tuôn tràn ra từ người bạn và soi sáng thế giới của bạn.

Một trong những khó khăn chính của bạn sinh ra do sự kiện là tuy trí não bạn chấp thuận các tư tưởng mà chúng ta đang tìm hiểu, một điều gì đó trong người bạn vẫn có khuynh hướng bác bỏ tin tưởng là có thể được chữa dứt bệnh hoàn toàn, nếu bạn xếp đặt được trọn cuộc đời mình theo những ý tưởng đó. Đây là phản ứng về mặt tình cảm và là một khía cạnh khác của lòng sợ hãi và tự nghi ngờ thường có của bạn.

Nhưng điều cần yếu là ít nhất bạn nên sẵn sàng thí nghiệm các ý tưởng này với trọn bản thể của mình nếu có chút hy vọng là sẽ thành công; và như tôi thường khuyên cáo bạn, tuy khó thể đạt được sức khỏe kiện toàn trong kiếp này nhưng nếu ít nhất bạn có thể khởi sự giải tỏa

những tranh chấp còn đang gây ra nhiều vấn đề cho bạn, chuyện không tránh được là nó sẽ làm cuộc đời bạn từ nay về sau có khác biệt to tát ở cõi này, và chắc chắn sẽ cho bạn cơ hội lớn lao hơn từ trước tới giờ để có được sức khỏe và hạnh phúc trong những kiếp sau.

Thế thì chúng ta hãy kêu gọi đến năng lực phát xuất từ nơi cao hơn tình cảm. Hãy tập dùng kỹ thuật mà tôi đã đề nghị khi trước, tức khả năng 'thấy và cảm' ngụ ý việc dùng trí tưởng tượng và quan năng cao hơn nữa là trực giác. Hãy cố 'thấy' những ý niệm mà ta đang nói đây như là các Quyền Năng hoạt động bên trong và xuyên qua cuộc sống, trong mọi khía cạnh từ cái nhỏ nhất đến cái cao nhất của trọn sự sống, là chuyển động trong thời gian của sự biểu hiện để LÀ và TRỞ THÀNH. Hãy ý thức – *cảm biết* – rằng do việc tất cả ý tưởng dựa trên cảm nhận tinh thần phải hướng tới những tính chất của Thực Tại không ít thì nhiều, chúng có thể và thực ra là phải luôn luôn được thấy như là những trạng thái tương đồng, vượt ra ngoài những gì chúng có thể biểu lộ theo chữ nghĩa con người.

Đừng tìm cách xác định giá trị của những khái niệm căn bản này bằng cách lý luận vắn vẹo, như bạn có khuynh hướng muốn làm. Chỉ vô ích thôi. Bạn chỉ có thể đạt tới sự hiểu biết sâu xa hơn bằng cách thay đổi mức nhận thức, nỗ lực dùng phần trí tuệ cao vì chỉ có nó là có thể làm lộ ra thẳng ý nghĩa của tất cả những khái niệm tinh thần, vượt qua biện chứng pháp và sự thuần lý, những điều sau này không hề là phương cách theo đó có thể có được nhận thức chân thực. Ốc tưởng tượng, xin nói lần nữa, là cách có giá trị nhất ở đây, vì khi sử dụng đúng đắn (tức không để cho nó đi lạc sang mộng tưởng) có thể dẫn tới sự phát triển quan năng tuyệt diệu hơn hết là trực giác, điều vẫn còn trong tình trạng phôi thai nơi đại đa số nhân loại.

Trực giác là bản năng ở mức cao hơn rất nhiều trên đường phát triển xoắn ốc của con người, hai quan năng này thường bị lẫn lộn với khả năng siêu hình. Cố nhiên bản năng là một hình thức của tính mẫn cảm chuyện siêu hình, nhưng nó rất hay sai lạc nơi người vì con người đã vượt qua giai đoạn cảm thú, lúc mà bản năng có giá trị lớn lao, và đi vào cõi hạ trí. Trực giác đúng nghĩa, tức trực thị và trực nhận, thì gần như luôn luôn không sai chạy vì nó là một quan năng của Linh Hồn.

Chuyện khó khăn cho người sơ cơ là học phân biệt giữa hai điều này, mà họ chỉ có thể học như thường lệ là từ lầm lỗi. Ở trình độ như của bạn và người thông minh trung bình đạt tới hiện nay, sự phát triển khả năng suy nghĩ rõ ràng là điều rất quan trọng vì nó có thể dùng để kiểm lại bất cứ điều gì có vẻ như phát xuất từ cõi cao mà thực ra chỉ là phản ảnh nơi cõi dục vọng. Ở đây bạn thấy lần nữa nó là việc kêu gọi quan năng của linh hồn, và ta sẽ luôn luôn trở lại điều ấy.

Tự nhiên là điều này cũng áp dụng cho việc giải quyết một khó khăn khác của bạn. Bạn thấy gần như không thể tự thúc đẩy để hướng khả năng của mình vào việc giúp người, bằng cách hy sinh thì giờ, những thú vui, năng lực tương đối ít ỏi của bạn. Ta không thể cưỡng ép việc cho ra, hướng tới người khác, nhưng nó sẽ phát triển khi khả năng hòa với người khác của bạn gia tăng nhờ việc dùng óc tưởng tượng, và hằng ngày cố công vươn lên những lực tinh thần để được giúp đỡ, chúng luôn có đó cho bạn sử dụng khi hòa mình vào với chúng. Bởi mong đợi bạn đạt tới lòng không ích kỷ ngay tức khắc là chuyện không hợp lý, ít nhất hãy giữ trong trí điều mà tôi đã cố gắng làm bạn lưu tâm ngay từ buổi đầu của những trị liệu

này: ấy là tính phân cách và riêng rẽ một mình có thể không bao giờ làm bạn có được hạnh phúc hay sức khỏe kiện toàn thật sự. Chiếm lấy điều gì đúng ra là đại đồng của chung cho quyền lợi riêng và nhu cầu của một đơn vị tách biệt, gạt ra hẳn những người khác là đi ngược với luật thiêng liêng, và làm vậy thì bạn chỉ thất bại, tự làm cho mình mất thăng bằng, căng thẳng và cuối cùng sinh bệnh.

Tôi có thể nói chắc với bạn rằng những ai rộng rãi công hiến thì giờ, năng lực và tài năng (hãy nhớ rằng tất cả cũng là biểu lộ của năng lực thiêng liêng) tuân theo luật phân phối đúng đắn, là tự động mở rộng con người của mình cho sự cứu chuộc và sáng tạo tràn vào. Hệ quả là họ nhận được năng lực tinh thần, trí tuệ, tình cảm mà chỉ nhờ đó sinh ra hòa hợp, bình an trong mọi cảnh giới của sự sống; chuyện cuối cùng phải vậy.

Có vẻ như bạn nghĩ rằng điều này không phải luôn luôn có, tôi xin nhắc bạn lần nữa là ta không nên và thực ra không thể xét đoán tình trạng bằng tiêu chuẩn nông nổi, ngắn hạn của con người. Cách thức của sự sống thì không đơn giản hay hiển nhiên, mà luôn luôn có nguyên nhân nằm sau nguyên nhân, các lớp sâu kín chồng chất lên nhau mà chỉ những ai có hiểu biết tinh thần mới nhận ra được.

Trong trường hợp đặc biệt ta đang thảo luận bạn đã bỏ qua một yếu tố rất quan trọng. Khi con người tiến bộ về mặt tinh thần anh có nhiều tự do chọn lựa hơn người khác, vì tâm nhìn và hiểu biết rộng hơn khiến anh không những có lòng từ sâu đậm hơn đối với họ và vấn đề của họ, mà lại còn có ý thức trách nhiệm lớn hơn đối với sự sống như là trọn khối.

Như bạn biết, đa số người có chọn lựa do phản ứng tình cảm thúc đẩy hay hạ trí tính toán, không có mấy người chịu ảnh hưởng của hiểu biết chân thực, và lại càng có ít người có được hiểu biết thực sự của các luật tinh thần. Kết quả là người trung bình không có khả năng thấy được kết quả mà một quyết định có thể dẫn tới, ngay cả khi vào lúc đó quyết định xem ra khôn ngoan hay đúng đắn. Nhưng chuyện khác hẳn với ai mà trong tâm ngọn lửa thương yêu cháy sáng tới mức bệnh tật, nghèo khó, ngược đãi, ngay cả sự chết cũng không có nghĩa gì so với quyết tâm bưng bưng muốn giúp đỡ người khác.

Kết cục là nhiều người trước khi sinh ra tự ý chọn là hy sinh mọi lợi lộc cõi trần mà họ có quyền được hưởng và đa số người khác coi trọng, để chia sẻ và làm nhẹ bớt gánh nặng đè lên nhân loại. Sự hy sinh này có thể diễn tả bằng nhiều cách, một trong những cách hữu hiệu nhất có lẽ là biểu lộ trong đời họ rằng con người có thể gánh chịu đau khổ hơn mức bình thường với lòng can đảm, kiên nhẫn, và ngay cả với niềm vui. Bởi chẳng có gì đặc biệt để nói khi người may mắn, mạnh khỏe và giàu có hân hoan vui vẻ, nhưng khi sự sáng chiếu lòa nơi ai bị bệnh tật, tai họa hay ai nghèo khó sống nơi tối tăm trên trái đất, những kẻ đau khổ khác lập tức chú ý đến họ và thường hỏi: 'Anh có bí quyết gì về hạnh phúc mà tôi không có? Ở đâu mà anh có được lòng can đảm trong nghịch cảnh vậy? Xin hãy chia sẻ hiểu biết với chúng tôi.'

Mặt khác có thể là những ai trang trải gần xong nhân quả của họ, gần được giải thoát sẽ chọn để được rảnh tay làm phần việc lớn hơn bằng cách trả những món nợ còn thiếu trong một kiếp, tất cả những chướng ngại gì còn chặn đường anh tới sự tự do. Như tôi thường nhấn mạnh nhiều lần, mong ai có tâm nhìn và sự hiểu biết giới hạn của con người nhận được câu đáp cho mọi vấn đề gặp trong đời là chuyện vô ích.

Tuy nhiên nếu bạn thấy đề nghị mà tôi đưa ra khó chấp nhận được thì hãy nhìn trở ngược lại lịch sử. Không phải đa số những cái cách xã hội và thay đổi luật lệ xấu cùng thái độ của người có được là nhờ sự hy sinh, tranh đấu và viễn kiến của một thiểu số người sao ? Nếu đức Jesus không uống trọn chén đắng tới tận dưới đáy thì ngài có được khả năng thu hút hàng triệu linh hồn đau khổ, lạc lõng đến với ngài chăng ? Và ngài còn có quyền giảng triết lý hy sinh cái ngã như ngài đã giảng không ?

Về sau tôi sẽ đi sâu hơn vào trọn câu hỏi khó khăn này, nhưng tôi muốn nhấn mạnh lần nữa là sự giác ngộ về nhiều bí ẩn khôn lường của ý nghĩa cuộc đời và sau cùng là mục đích sự hiện hữu của ta, chỉ dần dần có được khi người tìm đạo đi sâu hơn và sâu hơn nữa xuống dưới lớp vỏ ngoài của sự vật. Tất cả điều bạn cần biết hiện giờ là mỗi kinh nghiệm có mục đích của nó, và một phần giá trị của nó là bắt ép bạn và tất cả những ai đau khổ đi tìm mục đích đó. Lấy thí dụ bệnh tật là cách để trước tiên khiến bạn tranh đấu hầu được giải thoát khỏi nhiều ảo tưởng gây hại cho bạn. Mọi thảm kịch có thể được lộ cho thấy là ơn phước trá hình cho ai sẵn sàng mở mắt, và nhận ra chúng là dấu hiệu chỉ đến hiểu biết rộng lớn hơn về mục đích thật của đời mình.

Vậy hãy loại bỏ ý nghĩ in chập trong óc mà nhiều người chưa hiểu xa hơn các khái niệm ghi trong Cựu Ước hay có, rằng bệnh tật và tai họa có vẻ như không đáng phải bị là những hình thức trừng phạt. Ngược hẳn vậy. Trừng phạt luôn luôn là chuyện của con người, con người hiếm khi thấy được gì khác hơn là chỉ một phần lời giảng dạy ghi trong các kinh điển lần nhận xét của riêng họ về ý nghĩa đích thực của tất cả những luật trời.

Một thí dụ khác của việc thiếu hiểu biết này là lời giải thích tron tru luật Nhân Quả như 'mắt đổi mắt, răng đền răng' mà nhiều người tây phương tin tưởng. Nó vừa thiếu hiểu biết vừa sai lầm, và là kết quả của quan niệm thuần tính người về sự công bình sơ đẳng và là cách suy nghĩ duy vật. Chuyện luôn luôn không khôn ngoan chút nào khi ta chịu bằng lòng với lý thuyết dễ nghe và hời hợt như thế, chúng có thể có bóng dáng chân lý nhưng thường thì là chân lý bị biến dạng.

Tôi thường tìm cách làm bạn ý thức rằng những đau khổ của con người gần như luôn luôn là do hành động của chính họ, hoặc là quyết định do phần cao cả và khôn ngoan hơn trong bản thể họ. Chúng là nỗ lực của linh hồn muốn thanh tẩy và giải thoát phần tâm thức thấp khỏi những gì ngưng đọng, cầm giữ họ trong trạng thái kết tinh cứng nhắc, hay khiến họ vi phạm luật thiêng liêng do vô minh. Chỉ do kinh nghiệm riêng và áp lực mà chân ngã tác động lên họ là có thể giúp con người đạt được tự do như thế.

Điều này đưa ta trở về chỉ dạy căn bản là muốn trở thành con người hoàn toàn thì mọi kinh nghiệm của người tới một lúc nào đó phải được hấp thụ, trước khi chúng có thể trở thành tính chất, quyền năng, trực giác có thể hòa với người khác trong sự tranh đấu, lý tưởng và niềm vui của họ. Đó là ý nghĩa thực sự của sự phát triển.

Lúc bắt đầu cuộc du hành tinh thần để khám phá về cái tôi và Chân Ngã, điều quan trọng thiết yếu là luôn nhớ đến sự kiện rằng bao lâu bạn cố tình sử dụng sai lầm khả năng của mình, gạt bỏ cơ hội, bị những tình cảm và thái độ chia rẽ thúc đẩy, thì chính bạn ở mức cao hơn của Chân Ngã và tuân theo luật quân bằng, sẽ *chọn* không sớm thì muộn cơ hội trong

một kiếp sống để qua đó bù đắp lại và tái tạo sự cân bằng. Tôi biết là ý này được nhắc nhiều lần trong cuộc nói chuyện, nhưng nó là điều mà cái trí thường dễ quên, nhất là khi ý thức về những chuyện liên quan mà đa số người sẽ cho là thật tầm thường và là hành vi hữu lý, lại có thể làm rối óc.

Nếu thực sự muốn giải quyết những gì còn ngăn trở việc đạt tới tình trạng sức khỏe tốt đẹp và trọn con người được an khang, nhiều niềm vui trong đời mà bạn ao ước cùng với cơ hội mà bạn tin là cần có để phát triển khả năng bẩm sinh của mình, rất có thể bị cố ý không cho thành tựu trong kiếp này, hầu khiến bạn phải phát triển những mặt khác và những tính chất còn thiếu sót. Điều này cùng với việc trả nợ cũ là chuyện quan trọng lớn lao theo quan điểm của Linh Hồn.

Bạn thấy lần nữa là thật không khôn ngoan chút nào nếu đưa ra kết luận rõ ràng về nguyên cơ có thể có cho biến cố trong một kiếp riêng biệt, vì ta không sao hiểu trọn câu chuyện phức tạp cho tới khi nào bạn đạt tới mức phát triển xa hơn. Hiểu biết hết mọi nguyên do gây ra tình trạng hiện giờ sẽ không có lợi ích thật sự, ngoài việc gây hoang mang cho bạn. Điều quan trọng là sống *trong lúc này*, học chấp nhận và đối phó với chuyện xảy ra khi chúng tới theo sự hiểu biết mà bạn đã thu thập được. Ý thức rằng việc gì xảy ra cho mỗi cá nhân không hề là may rủi mà là do mỗi chúng ta tự tạo cho mình, là đủ.

Thế thì nếu bạn mong ước có đời sống tốt đẹp, trọn vẹn hơn trong tương lai, bạn nên khởi sự tạo dựng nó ngay lúc này bằng cách phát triển trọn tiềm năng và khả năng tới hết mức của mình, nhưng trên hết thấy hãy gia tăng khả năng thương yêu và giúp đỡ trong cảnh sống hiện giờ của bạn. Chi tiết về luật Nhân Quả, điều duy trì sự quân bằng cho toàn khối trong vũ trụ, sự hòa hợp thiêng liêng của cuộc sống, sẽ ngày càng rõ ràng hơn cho bạn khi bạn tìm cách mở rộng nhãn quan tinh thần của mình. Điều thường ít được chú ý là cảnh ngộ mà người đời cho là tốt đẹp như lợi lộc vật chất và ngay cả sức khỏe khang kiện, chỉ có thể là tốt đẹp thực sự nếu chúng được sử dụng đúng đắn, và cho phép sở hữu chủ tái phân phối thế lực và khả năng mà họ có nhờ các điều này. Nếu chúng bị giới hạn hầu làm lợi cho cá nhân mà thôi, chúng có thể trở thành điều bất hạnh như đẩy họ sâu hơn vào hố vô minh và duy vật.

Dụ ngôn về thanh niên giàu có trong kinh thánh diễn tả ý này, cũng như chuyện các thỏi bạc. (Chuyện kể người chủ vườn nho sắp đi xa nên giao cho hai người làm công số bạc bằng nhau, một người đem đi chôn, người khác dùng nó sinh lời. Khi chủ trở về, người đem bạc chôn trả lại y số, người kia trả lại có thêm tiền lời.) Chúng tượng trưng cho khả năng và tài nghệ mà người chủ vườn nho (tức Linh Hồn) cho nhân công mượn. Như tôi đã vạch ra trong một kỳ trước, người nào đem chôn thỏi bạc hay tài năng của mình thì bị mất nó, hay chính xác hơn, khi bỏ quên thỏi bạc khiến mình không còn có vật thì tự động anh bị truất đi vật ấy. Việc có nghĩa là bởi anh không dùng nó để làm tròn mục tiêu của đời mình, tài năng hóa thui chột, trong khi đó ai cố gắng hết sức mình với những gì họ có, gia tăng khả năng của mình thì nhờ vậy xứng đáng nhận được thêm quyền hành và trách nhiệm.

Ai muốn khám phá ý nghĩa tinh thần trong các dụ ngôn của đức Jesus luôn luôn có thể tìm ra ý nghĩa sâu xa hơn có liên quan đến các luật trong vũ trụ. Bạn chớ bao giờ nên quên sự kiện rằng con người hiện diện trên địa cầu là để tăng trưởng – trở thành nhiều hơn là họ bây giờ

bằng cách dùng mọi cơ hội tốt hay xấu mà cuộc đời trao cho họ; vì *trở thành* theo nghĩa tinh thần của chữ ấy là biểu lộ dù nhỏ thế mấy và theo cách giới hạn ra sao một khía cạnh của Thiên Tính là hằng tăng trưởng.

Khi giữ tất cả những ý niệm này trong đầu, bạn sẽ khởi sự thấy rằng tuy hy vọng và mơ ước của bạn có thể không nhất thiết thành tựu qua hình thức của chúng hiện giờ, chúng có thể và sẽ chậm chạp thay đổi bản chất thành hình thái mới làm thành đạt dễ có hơn. Nó có nghĩa là chúng sẽ được chuyển hóa, khiến cho nổi thất chí và những thử thách ở cõi trần nhiều phần không còn quan trọng lớn lao đối với bạn nữa.

Có câu nói dạy rằng: *'Nếu bạn không có được điều mình muốn thì tốt hơn hãy học ham muốn điều bạn có'*. Tuy câu nói vụng và không hấp dẫn cho lắm nhưng nó diễn tả một chân lý đúng thực. Bởi điều gì bạn hay ai thực tình sở hữu, dù khiêm nhường và bị coi nhẹ, là ánh sáng của Chân Ngã bên trong con người, có tiềm năng sáng tạo và cứu rỗi. Hãy ham muốn điều ấy, ao ước với trọn tâm lòng và nó sẽ bắt đầu khơi động, soi sáng thế giới của bạn. Vậy hãy theo sát cái nguồn sáng, nổi hoan lạc siêu vật chất ấy trong những lúc đầy đe dọa và đen tối nhất của đời bạn. Hãy kêu gọi nó với trọn niềm tin và nó sẽ dẫn dắt bạn ra khỏi thung lũng của bóng tối.

Đừng nghe theo ai cười nhạo và bảo rằng những tư tưởng này chỉ là biện luận và trốn tránh 'thực tại'. Hãy hỏi 'thực tại' theo họ nghĩa là gì. Những bậc huân sư cao cả nhất trên thế giới luôn nhấn mạnh không hề mệt mỏi rằng phải tìm kiếm Thực Tại trong ý nghĩa sâu kín của vật và sự việc, hơn là trong hình thái giới hạn mà con người cảm nhận chân lý theo sự hạn hẹp của chính mình. Hiểu được Thực Tại là mục tiêu của nỗ lực mọi người, không phải là những mục tiêu vô thường mà lắm khi sự vô minh nhắm tới.

Hãy phân tích những mục tiêu này nếu bạn không tin lời tôi. Thí dụ bản chất thực của lòng ao ước được sở hữu, có tình yêu hay được thành công, được mãn nguyện và có hạnh phúc, những điều thúc đẩy nhân loại cũng như thúc đẩy bạn, đi từ thử nghiệm này sang thử nghiệm khác, và nhiều lúc từ thất bại này sang thất bại khác, mà không hề làm thỏa mãn ngay cả cho ai đạt được mong ước của mình, là gì ? Bạn không thể thấy rằng những ham muốn ấy, cho dù có mục đích hữu dụng trong việc thúc đẩy con người cố gắng mà nếu để không họ sẽ không làm, cùng khiến họ có được kinh nghiệm mà để không có thể họ sẽ không có, khi xem kỹ thì không giống như chúng có vẻ là hay sao ?

Gần như luôn luôn chúng là diễn dịch sai lạc của người về cái thôi thúc phát xuất từ những phần sâu thẳm hơn, từ thúc giục của Linh Hồn, quyền rũ phạm nhân như chớp nháy của đom đóm dẫn từ kinh nghiệm này sang kinh nghiệm kia, hay là sự tìm kiếm không ngừng để cuối cùng bắt buộc họ phải tranh đấu để thoát khỏi vũng lầy ảo ảnh, lên tới đất an toàn hơn. Vì như tôi có vạch ra trước đây, bạn có khuynh hướng hay quên rằng tất cả những ý tưởng, hy vọng, mong ước, tham vọng và mơ tưởng nói cho cùng là những biểu tượng cho phần tinh thần tương ứng cao hơn, hay những nguyên ý (archetypes). Chúng tượng trưng cho ước vọng chưa được nhận ra hay là một phần của sự toàn thiện tối hậu, là hòa nhập vào Đại Ngã thiêng liêng. Đó là tại sao nhiều tôn giáo nhấn mạnh ý tưởng rằng con người sống trong thế giới ảo ảnh.

Sự biểu lộ, kinh nghiệm, căng thẳng luôn có giữa những cặp đôi nghịch là điều rất thật. Chúng có tầm quan trọng thiết yếu trong mọi tiến trình của sự tăng trưởng. Nhưng tầm quan trọng phóng đại quá mức mà con người gán cho những thành đạt và thỏa mãn thuần vật chất chỉ là ảo tưởng, vì họ tưởng lầm biểu tượng là Thực Tại.

Tất cả những ai đã dành nhiều kiếp thí nghiệm và tìm kiếm, lang thang trong những tiêu lộ và mê lộ của vô minh, nhấn mạnh tới lui nhiều bận rằng chỉ có ý thức bản chất của sự hợp nhất thiêng liêng bên trong của Sự Sống mới có thể cho mãn nguyện lâu dài, và cách đạt tới việc ấy là có nỗ lực không ngừng để khơi động quyền năng của Linh Hồn, nó luôn luôn nhắm tới điều thiện tối hậu không phải chỉ cho cá nhân mà luôn cả cho xã hội .

Chương XI (tt)

Bạn vẫn còn khuynh hướng phí phạm quá nhiều thì giờ, như đa số người khác, vào chuyện suy nghĩ viễn vông và ham muốn mơ hồ mong có thay đổi tình trạng, nhưng thường hơn nữa bạn trở về quá khứ đắm chìm vào việc ao ước hoặc hối tiếc vô ích. Những điều này chỉ hoài công trừ phi nó cho phép bạn nhìn ra lỗi lầm của mình rõ ràng hơn, và dùng những hồi nhớ này để dạy bạn cách mà nhân và quả đã tác động trong đời bạn.

Tuy nhiên nói chung thì những hoạt động ấy – nếu gọi đó là hoạt động vì thật ra chúng đầy tiêu cực và dậm chân một chỗ – là một hình thức trốn tránh vì cá nhân không đủ sức đối phó với áp lực, khó khăn và trách nhiệm của hiện tại. Có nhiều nguy hiểm không được nhận ra trong loại buông thả tâm tình như vậy, vì dù chuyện có vẻ khó tin đối với bạn nhưng mỗi một hối tiếc, câu chuyện được nhắc lại, lời tự biện minh, cũng như là mỗi ao ước muốn có sự tái diễn niềm vui đã mất là gây hại cho chính bạn.

Không những nó làm tâm bạn tràn ngập những điều tiêu cực và vô ích, có thể thực sự gây ra những phản ứng có hại về thể chất và tâm thần, mà đó còn là phí phạm thì giờ và năng lực tốt hơn nên dùng cho hoạt động sáng tạo trong hiện tại, thay vì cố tình ngăn chặn lực đáng lẽ phải được phóng thích và hướng cho chảy vào hoạt động tương lai. Ngoài ra cũng do miên man suy tưởng về chuyện đã qua và vì thế không thể thay đổi được nữa, bạn xử sự như con sóc trong lồng bận rộn tíu tít mà không đi tới đâu, và không bao giờ thoát được cảnh giam cầm cay đắng của mình. Hãy nghĩ đến sự giam cầm vì đó là chữ rất sát.

Lại còn có một ảnh hưởng tai hại khác mà thái độ như vậy có thể sinh ra, đặc biệt cho người như bạn. Vì quá khứ của bạn có đầy sự thất chí và đau khổ, nó khiến bạn hay nghĩ rằng không mong có chuyện gì tốt hơn trong tương lai. Sự bầu vùi bi quan vào quá khứ làm sinh ra đúng những tình trạng mà bạn sợ hãi. Sự thay đổi thực sự chỉ có được trong đời nếu bạn chịu có nỗ lực tốt cùng, hầu vượt ra khỏi lối mòn xưa cũ để có cách sống mới.

Thay đổi là luật của thiên nhiên. Tôi đã vài lần tìm cách nhấn mạnh điều này với bạn. Thế nên, khi không chịu tiến bước thì cái ngã bị ứ đọng ở mức này hay kia; việc này cũng dẫn tới những hình thức bệnh tật khác nhau, ngay cả tới sự thui chột, nhân và quả tác động ở đây và ngay lúc này trong kiếp hiện tại.

Con người có được chọn lựa và tự do ý chí trong những giới hạn nào đó; vậy thì khi cố tình chọn việc chôn vùi mình vào nắm mồ quá khứ, họ vi phạm một luật thiêng liêng khác là luật tiến hóa, tiến từ chặng này sang chặng kia, và sẽ phải nhận lãnh hậu quả. Điều tôi muốn bạn hiểu rõ là nếu trong tương lai chuyện đau lòng, khổ tâm, mất mát hay tai biến có đến, bạn không nên cho rằng chúng phải sinh ra điều này hay kia cho mình như chúng đã làm trong quá khứ. Vì, nếu bạn chịu gắng công thay đổi phản ứng bình thường, tập nhìn sự việc cách khác, bạn sẽ phần nào nhờ đó trở thành một người khác. Bạn sẽ được trang bị với hiểu biết mới và khả năng kháng cự mới.

Trong quá khứ nhiều phản ứng của bạn sinh ra phần lớn vì thiếu hiểu biết về ý nghĩa và mục đích cuộc đời, không thể chấp nhận rằng mỗi kinh nghiệm tự nó có tiềm năng cho tiến bộ hơn, sinh ra một giai đoạn phát triển mới. Với tâm chứa đầy sự tức tối và tuyệt vọng, thường khi bạn cố tình gạt bỏ kinh nghiệm, nhắm mắt với những cơ hội mà kinh nghiệm cho bạn. Khi từ chối không để cho mình được mang vào tương lai, bạn đã cùng lúc bác bỏ những tặng phẩm, khả năng và hiểu biết đón chờ bạn ở đó, và khi ngăn chặn sự chuyên vận tự nhiên của lực Sống, chính bạn thành tác nhân gây nên những bệnh tật trực tiếp sinh ra do việc bác bỏ sự sống, vì bạn không thể có được lợi ích, hiểu biết, ánh sáng nào cao hơn mức phạm ngã, nếu bạn cố tình ngăn chặn chúng với các thái độ vừa nói.

Hãy xem xét chính bạn. Tại sao bạn lại phản ứng như thế ? Không phải là vì trong tâm có ham muốn được tuần nạn mà bạn không nhìn ra, có ao ước thâm kín là thành đối tượng được thương xót và quan tâm nằm sau việc bạn luôn luôn nhấn mạnh đến những bất hạnh của mình sao ? Bạn thấy chặng, chúng ta luôn luôn quay trở lại lời khuyến cáo: Con người hãy tự biết mình. Không có hiểu biết về cái tôi thì con người luôn luôn là nạn nhân của việc tự lừa dối họ.

Điều gì tôi trình bày hôm nay đương nhiên cũng áp dụng không những cho bạn mà cho tất cả mọi người, già cũng như trẻ. Đặc biệt hơn người trẻ tạo dựng tương lai của mình trên địa cầu bằng tất cả những gì họ làm và nghĩ; họ đối mới con người mình luôn với vật liệu mềm dẻo của tuổi trẻ chưa có những thành kiến và định kiến, giáo điều về cuộc đời gây cản trở biết bao cho sự tăng trưởng. Thế nên, phải chi họ học được kịp thời mục đích của sự sống thì họ có cơ hội vô tận và rực rỡ.

Nhưng ngay cả người già, đã qua mức có được những sinh hoạt sáng tạo với đời, vẫn có thể có được sự đền bù và mãn nguyện trong lòng, đây là những thành quả sẽ phát triển bình thường do kinh nghiệm được tiêu hóa một cách khôn ngoan. Vì vậy tăng trưởng có thể tiếp tục đến cuối đời ở cõi trần, làm họ thành nguồn trợ lực và thương yêu cho người chung quanh họ. Người già cũng có tương lai mà họ có thể và nên chuẩn bị – tức giai đoạn kế của cuộc đời chờ đón họ bên kia cửa tử, điều chỉ là sự tiếp nối tâm thức của đời hiện tại. Chuyện quan trọng là mọi người, ngay cả người trẻ, nên ý thức rằng cảnh đời sau khi chết của họ sẽ tương ứng với cuộc sống của họ trên trái đất. Không có sự đứt đoạn thực sự nào, mà dòng sống luôn tuôn đi không ngừng nghỉ.

Vậy hãy khôn ngoan và trang bị cho mình ngay từ bây giờ cho cuộc hành trình này, nuôi dưỡng tâm và trí bằng những chuyện đẹp đẽ, sáng suốt để bạn có thể bước vào chặng đường

mới, sẵn sàng đối với điều gì ở đó được lộ ra cho bạn. Không may cho người già là có rất ít ai làm vậy. Đa số ưa thích, như bạn đã làm từ trước tới nay, nhìn trở ngược về quá khứ, do đó dành những năm cuối đời gặm nhấm nỗi niềm hối tiếc vô vọng, như gặm vỏ xơ không có chút bổ dưỡng nào.

Giống như suối nước tràn lên từ bên dưới mặt đất, ta cũng phải tìm nước của sự sống từ bên dưới bề mặt của vẻ ngoài. Tôi muốn nhấn mạnh lần nữa rằng giống như phản ứng của bạn với chuyện quá khứ đã tạo nên bạn như là bạn ngày nay, phản ứng của bạn với hiện tại cũng đã ảnh hưởng và tạo nên tương lai của đời sống sau và những kiếp tới trên trần tiếp theo đó. Theo cách ấy bánh xe mà con người gọi là Định Mạng xoay vần, nhưng bạn có quyền năng nhiều hơn bạn tưởng để tự mình kiểm soát bánh xe ấy, một khi bạn học cách đối đầu với biến cố theo phương pháp sáng tạo mà tôi đã cố gắng chỉ cho bạn.

Vậy hãy quyết định khởi sự bây giờ – ngay tức khắc – đối phó với mọi chuyện xảy đến cho bạn bằng cách mới này. Như tôi đã từng nhấn mạnh, tư tưởng và dự vọng có quyền năng sinh động để tạo nên thay đổi, nhất là khi chúng liên kết với óc tưởng tượng. Hiểu biết này có tầm quan trọng rất đặc biệt cho tất cả những ai có khuynh hướng tiêu cực và dễ chán nản, ngã lòng. Không phải lịch sử đã chứng minh điều ấy sao? Không phải mỗi thay đổi tận gốc rễ để mang lại sự tốt đẹp hơn, ban đầu hiện hữu như là tư tưởng trong trí người sinh ra do óc tưởng tượng được tỏ ngộ?

Ngay cả lực của thiên nhiên cũng phải chịu theo năng lực sáng tạo của tư tưởng con người, vì nói cho sát thì vật chất là tôi tớ cho trí tuệ. Lúc nào con người cũng phát ra tư tưởng và sự ham muốn tràn lan thật xa, không phải chỉ trong cảnh giới của mình mà còn vượt ra ngoài cảnh ấy. Tựa như sứ giả của điều thiện hay ác, tốt lành hay phá hoại, chúng không ngừng tác động, gây ảnh hưởng cho họ và thế giới của họ theo muôn vàn cách tinh tế không nhận biết được. Nếu không phải kiếp này thì trong kiếp mai sau, nhân loại không sao thoát khỏi hệ quả của chúng.

Khi có hiểu biết và quyền năng đầy đủ, con người còn có thể tạo nên thân xác theo ý họ chọn, khiến chúng sinh động bằng tư tưởng; nhưng lẽ dĩ nhiên muốn làm vậy thì họ phải thoát khỏi mọi nhân quả của quá khứ. Có lời nói rằng những vị đại thánh hay chân sư, các thánh nhân thực sự, có quyền năng như thế. Có lẽ lúc thân xác được đặt trong mồ, đức Jesus đã dùng hiểu biết như vậy làm phân tán những nguyên tử vật chất và tái hợp chúng lại, khi muốn hiện ra cho các học trò thấy? Chi tiết về hiểu biết bí truyền này được các nhà luyện kim tìm kiếm, tuy đa số không ý thức rằng con người phải khám phá linh đan tinh thần hơn là thuốc tiên vật chất.

Với điều này trong trí, nay bạn phải có thể thấy rõ hơn là tại sao tôi cố gắng làm bạn hiểu rằng những tư tưởng ganh tị, ghét bỏ, ghen tương, tức tối và thờ ơ với khó khăn của đồng loại mình, có nguy hiểm đặc biệt cho sức khỏe và hạnh phúc. Hãy nhớ rằng năng lực của chúng tạo nên những vùng độc trong khắp thân hình, và dĩ nhiên là năng lực ấy lan rộng ra xa khỏi thể xác; điều này thật tệ hại vì những hạt nguyên tử cõi cao sẽ được dùng để tạo nên các thể khác nhau trong tương lai. Hệ quả không tránh được là các thể này sẽ bị nhiễm các độc chất ấy.

Điều quan trọng gần như vậy là sự kiện rằng ngay cả bạn, ở mọi mức độ, là một phần liên can với toàn khối nhân loại mà khi khiến cho mình bị nhiễm độc như vậy, bạn cũng giúp làm nhiễm độc cái khối rộng lớn hơn; và sự độc ác mà bạn làm cho khối ấy hiển nhiên là bạn đang làm cho chính mình. Vòng luân quần sinh ra cho tới khi bạn chủ tâm thoát khỏi nó. Tôi cũng đã nhấn mạnh điều này bằng nhiều cách khác nhau, và nhắc lại nữa vì nó có tầm quan trọng cho sinh lực đến nỗi bạn cần ý thức là trách nhiệm của mỗi một cá nhân lớn lao ra sao.

Vì vậy, hãy thanh lọc con người hết mọi khuynh hướng phá hoại để bạn có thể khởi sự tỏa ra năng lực tích cực, chữa lành, dẫn tới nhiều sức khỏe, hạnh phúc và toàn vẹn hơn. Không có gì phải tuyệt vọng chán chường nếu nỗ lực của bạn xem ra vẫn yếu kém và không có tính xây dựng. Không cố gắng nào bạn làm mà không ảnh hưởng, dù rất nhỏ, bầu không khí của bạn, và kế tiếp là những vùng rộng lớn hơn vì tất cả là một với bạn, và không có chia cách thực sự nào trong trọn những đường ngang nét dọc của sự sống.

Đây là ý nghĩa bên trong của lời đức Jesus: 'Điều gì các con làm cho kẻ hèn mọn nhất là làm cho chính ta'. Vì ngài là mẫu người đã trở nên hoàn thiện; ngài nói tới không phải chỉ nhân loại trên địa cầu mà luôn cả mỗi sinh vật nhỏ bé yếu đuối, cho chí sự sống của tế bào mà bản phận của con người là hướng dẫn, giúp đỡ, và tinh lọc bằng cách họ sống và suy nghĩ, để cuối cùng mang mọi vật đến sự trọn lành.

Nay chót hết khi bạn thực sự chấp nhận ý tưởng căn bản là kiếp sống hiện tại chỉ là một phần trong diễn trình phát triển tinh thần, một khía cạnh của chuỗi kinh nghiệm do việc có nhiều kiếp trước sống trong thế giới vật chất, bạn nên nhận thức rằng mỗi kinh nghiệm riêng rẽ là một mốc trên chặng đường, thiết yếu trong một giai đoạn riêng của cuộc hành trình để chỉ đường tới chặng kế.

Dẫu vậy, một khi bất cứ chặng nào đã hoàn tất và thông qua, bài học nó đã thấm nhập, nó nên được liên kết với giai đoạn đặc biệt ấy trong cuộc phát triển, và với bài học hay vấn đề riêng biệt mà người lữ hành phải đối phó. Nếu anh không thể nói thật lòng rằng mình đã học hết các điều kiếp ấy đã xếp đặt để dạy anh, anh phải chấp nhận sự kiện là mình chưa sẵn sàng để đi bước kế trên đường.

Giờ bạn đã thấy rằng nhiều dấu hiệu tương tự tái hiện lần lần, nhiều trường hợp tương tự nhau, những vấn đề giống nhau xảy ra lập đi lập lại. Khi bắt gặp sự việc ấy bạn nên khôn ngoan nhận xét rằng đó là dấu hiệu muốn nói bạn chưa học thấu đáo, chưa đọc kỹ thông điệp mà dấu hiệu chứa đựng. Nó thực sự có nghĩa là bạn chưa khám phá nơi chính mình lý do sinh ra tình trạng trở lại trong đời. Vì có sự tái lại này, đôi khi bạn cảm thấy tuyệt vọng như khách lữ hành có thể cảm thấy, tưởng chừng đi thẳng tiến mà lại khám phá nó vòng ngược đưa anh trở về chỗ khởi đầu.

Nhưng tôi muốn trấn an bạn. Thì giờ không uổng phí đâu. Bạn đã học được chút ít dù không ý thức việc ấy. Điều bạn nên làm là có nỗ lực đặc biệt để khám phá lý do của việc có tái lại, vì bao lâu mà bạn chưa làm được vậy, bạn sẽ phải đối diện nhiều lần nữa với tình huống tương tự. Thế thì đừng ngạc nhiên và đừng than phiền, mà khởi sự giải quyết điều khó hiểu. Hãy chấp nhận nó như là thông điệp phải giải mã. Hãy nghiên cứu việc kỹ càng để xem cảnh huống này tương tự cảnh huống kia ra sao, về cách nào, và bạn đã thất bại ở mặt nào khi đối đầu với nó.

Để được thành công bạn phải có thái độ vô tư, buông bỏ (detachment) càng nhiều càng tốt. Phải không có tính than thân trách phận, không có tình cảm thái quá, không tìm cách chống chế biện minh cho việc thất bại của mình. Hãy dùng hiểu biết của bạn về tâm lý cũng như lập luận hữu lý, nhưng trên hết hãy dùng tất cả hiểu biết sâu xa mà tới nay bạn hẳn đã có để cho phép bạn nhìn ra.

Khi giải quyết các vấn đề như vậy, càng lúc bạn sẽ càng nhận ra rằng mỗi lần bỏ lỡ không nhận ra tâm của vấn đề là do sự mù quáng và vô minh của chính bạn. Điều mang bạn quanh trở về chỗ khởi đầu có thể là ẩn ức chưa giải tỏa trong tâm tánh bạn, phán xét sai lầm, hoặc có thể chỉ là do không có tình thương, làm cho việc tạo mối liên hệ toàn hảo bị thất bại, và lần này rồi lần kia trong quá khứ sinh ra những chuỗi hệ quả giống nhau

Không nên hiểu lầm điều ấy. Hiện tại chỉ lặp lại việc đã xảy ra trong quá khứ ở kiếp này hay kiếp khác, khi sự phát triển bị chặn lại ở một điểm, nên chuyện đáng lẽ đã hoàn tất lại hóa dở dang. Đó là cách luật nhân quả làm việc theo ý muốn của Linh Hồn để hoàn thiện dụng cụ của nó. Nỗ lực cứ được lập đi lập lại mãi, để khiến phạm ngã thập được những đặc tính cần thiết cho việc phải làm vào lúc đó.

Như tôi đã nhấn mạnh nhiều lần, bạn chỉ nên nhìn vào quá khứ, bất kể tính chất nó ra sao, như là thầy dạy và thất bại như là người dẫn đường, giúp bạn hiểu rõ hơn điểm yếu và nhu cầu tinh thần của mình. Một khi bất cứ bài học đặc biệt nào đã thấu đáo, việc lưu tâm đến quá khứ chỉ có giá trị khi dùng kinh nghiệm của bạn để giúp người khác trong trường hợp tương tự.

Xin có lời khuyến cáo ở đây. Muốn làm việc này hữu hiệu thì điều quan trọng là theo dõi chính mình chặt chẽ, và tránh không để phản ứng cá nhân chi phối lời khuyên mà bạn cho ra. Tuy nhiên khi bạn làm cho mình càng lúc càng nhạy cảm với tiếng nói nội tâm, bạn sẽ được hướng dẫn để tiếp xúc đúng cách với ai bạn muốn giúp đỡ, vì cần sự khôn ngoan để làm vậy.

Bạn phải nhớ chớ hề đưa ra điều mà bạn tin là chân lý cho người khác một cách giáo điều và quá đỗi hăng hái. Bá nhân thì bá tánh nên cũng có vô số con đường dẫn tới minh triết, thực vậy, có câu nói rằng 'Mỗi người có đường riêng của mình'. Hãy khám phá con đường riêng của ai bị đau khổ bằng cách đồng hóa với họ để cảm thông, rồi giúp họ tìm chân lý theo cách của họ, mà chớ hề tìm cách ép buộc họ theo con đường của bạn. Khi cảm thấy họ có thể sẵn sàng tìm đường khác với đường của mình, khi ấy hãy trưng ra điều bạn muốn chỉ cho họ.

Việc khuyến đạo gây hại nhiều hơn lợi. Ta không được tìm cách phá vỡ hàng rào, mà nhờ minh triết và tình thương, đôi khi ta có thể biến đổi chúng thành cửa mở dẫn tới khung cảnh quang đấng, rộng rãi hơn. Tôi nói với bạn điều ấy vì bạn phải học cách cho ra ai cần điều bạn đã nhận được. Nhưng cách cho luôn luôn là việc làm rồi trí người thiện tâm mới tập cho ra.

Một trong những trở ngại chính của việc phát triển óc tiếp nhận nhiều hơn và cởi mở hơn đối với chân lý là bị ràng buộc vào thành kiến, và chấp nhận không suy nghĩ việc diễn giảng cấu trúc những biểu tượng được dùng để trình bày chân lý trong thời đại khác, lúc con người có trí tuệ chưa phát triển như ngày nay. Rất thường khi các biểu tượng này trở thành xiềng xích ràng buộc chân người đi tìm Thực Tại.

Ai bầu víu vào tín điều của bất cứ tôn giáo nào nên ý thức rằng, điều Thực Tại căn bản không thể được trình bày cho người có trí não trung bình bằng hình thức nào khác ngoài biểu tượng. Khi nhận thức của con người phát triển thì các biểu tượng này cũng phải thay

đôi theo. Hệ quả là ai bám chặt vào lời diễn giải cổ xưa những chân lý vĩnh cửu, là đắm mình vào dòng năng lực sắp mất hết tính chất sống động, và đang dần dần có tình trạng tương tự như động mạch xơ cứng lại. Nhiều tôn giáo ngày nay gặp phải tình trạng này, và nhiều bệnh tật cũng là kết quả của người bệnh bám cứng vào ý niệm và thái độ mà, được những dòng năng lực nay đã suy thoái làm linh hoạt, lẽ ra phải loại bỏ.

Tính linh động, việc sẵn sàng chịu thay đổi, thích nghi với hoàn cảnh và ý tưởng mới, luôn luôn tìm những gì có ý nghĩa tinh thần, phổ quát hơn, theo quan điểm sâu xa hơn – , là điều phải có trước tiên cho sự tăng trưởng và cho sức khỏe.

Khuynh hướng bầu vùi vào quá khứ, như bạn đã biết, là một trong những nguyên do của nhiều nỗi khó khăn của bạn. Đôi khi tôi thấy bạn vẫn như bị chôn chặt trong cái kén thật sự gồm những định kiến. Bạn càng để cho những định kiến này khống chế mình chừng nào, việc thoát khỏi chúng càng khó chừng đó. Vật chất đã hóa thạch, bao kín, thành khuôn rắn chắc, mà muốn tạc thành hình mới bắt buộc phải giáng những đòn mạnh, bởi cái kén phải bị phá vỡ trước khi con bướm (tượng trưng cho Linh Hồn) có thể chui ra. Làm sao bạn có thể giáng đôi cánh trong ra mặt trời khi chúng vẫn còn bị ép vào hai bên thân do những ràng buộc của niềm tin sai lạc, mê tín, nỗi sợ hãi làm mù đầu óc, và tẻ hơn hết, việc đồng hóa với cá tính trọn cả đời khi xưa mà nay không cần là vậy nữa ?

Bây giờ, chót hết bạn có thể khởi đầu việc bạn được tự do. Trọn chỉ dạy tôi đưa ra cho bạn là để giúp giải thoát bạn và những ai tương tự khỏi hình thức giam hãm này. Chính cái ảo tưởng chết người của nhân loại về sự sống và ý nghĩa thật của sự sống, làm ngăn cản không cho ta mở lòng đối với các lực giải thoát và tân tạo.

Hãy buông bỏ những ảo tưởng của bạn. Thời điểm cho bạn khởi sự sống tích cực hơn, thực tế hơn, lạc quan hơn là ngay bây giờ. Tôi quả quyết với bạn, như đã làm thường khi trước đây, rằng bạn sẽ có được sức mạnh và khích lệ từ mỗi nỗ lực chân thật bạn làm, vì mỗi điều như thế sẽ giúp bạn liên hợp chặt chẽ hơn với cái Nguồn chung cho mọi sức mạnh và năng lực. Khi được tăng cường với những lực này về sức khỏe tinh thần, bạn sẽ có khả năng tạc những hòn đá của hiện tại thành đền thờ sáng chói cho tương lai.

Tôi biết bạn vẫn còn xem ấy là chuyện khó tin, nhưng đó chỉ là bởi có những lúc bạn e sợ điều mà tương lai mang đến, tới mức bạn không thể cho mình được tự do, và ngay cả sau khi chúng ta đã cùng nhau thảo luận, bạn vẫn tiếp tục phí phạm ngày giờ và năng lực tìm cách xuyên thấu bức màn che đậy nó để được trấn an. Nhưng tại sao bạn không thể thấy rằng tương lai luôn luôn ở trong tình trạng được tạo tác mỗi ngày từ tư tưởng hành động và quyết định của mình ?

Cơ hội lớn nhất cũng như hy vọng của người nằm trong khả năng tái tạo và tân tạo chính mình, và do đó vận mạng của ta. Tôi luôn luôn tìm cách làm bạn lưu ý tới điểm này, vì nếu bạn thực lòng quyết định phá bỏ cái kén cũ xưa, bạn phải ngưng không nghiền ngẫm hình ảnh bất toàn của mình mà bạn đã tạo nên, do sự yếu đuối, thất bại và thiếu sót trong quá khứ. Bạn – cái phàm ngã – nếu muốn từ nay có thể được hướng dẫn từ cái tâm quyền lực ngu trong người bạn, và có thể chuyển hóa mọi lực tiêu cực vẫn còn khống chế bạn thành lực tích cực cho sức khỏe và sự tái tạo. Hiện tại là của bạn, hãy sử dụng nó. Nó là nơi mà tương lai của bạn được tượng hình.

Vậy hãy xác định không ngần ngại rằng tương lai thực sự là của bạn để tạo tác và xây dựng. Chỉ có riêng bạn, trang bị với những năng lực mang lại sức sống của Linh Hồn, là có thể tạo nên nó thành hình dạng vô cùng thanh bai hơn trước kia, thành vật mỹ lệ và giá trị. Giống

như đặc tính và khả năng hiện tại của bạn là kết quả trực tiếp của những nỗ lực đã làm trong quá khứ, không phải suy ra thì nếu chọn bạn có thể nuôi dưỡng hạt giống còn tiềm ẩn trong người, để chúng có thể nở hoa trong tương lai thành quyền năng lớn lao và tốt lành hơn bạn biết sao ?

Thế thì hãy ngưng ngay từ phút này, đừng giống như biết bao kẻ đương thời với bạn khăng khăng đồng hóa mình một cách vô minh chỉ với vật chất đậm đặc, và hệ quả là hoàn toàn bị sự xáo trộn và tranh chấp chi phối, những điều tạo nên sinh hoạt bình thường của con người. Chúng sẽ luôn luôn cầm giữ người cho đến khi họ có được hiểu biết tinh thần đối với ý nghĩa của việc, và nhận ra chúng là những lực không thăng bằng trong bản tính mình. Chỉ khi ấy họ mới khám phá làm sao có thể đạt được bình an dưới thế.

Bạn đã bị chúng giam hãm trong bao kiếp qua, và trong bao nhiêu năm ở kiếp hiện tại. Nhưng nay bạn đã tới điểm mà bạn có thể giải thoát cho mình. Việc không thể thực hiện bằng một nỗ lực tốt đỉnh, mà bằng hàng trăm sợi chỉ mỏng manh, do chính bạn tạo như con nhện giăng tơ, mỗi ngày và tất cả ngày trong mọi hoàn cảnh. Đó là những sợi mà cuối cùng sẽ thành cây cầu nối liền bạn với Chân ngã bất cứ khi nào trong trí não bạn muốn băng qua nó, để tới cuối cùng bạn có thể qua đó không gặp trở ngại và bước vào trạng thái minh triết, nhiều sự sáng hơn bạn chưa hề biết.

Khi ấy và chỉ khi ấy mà thôi, bạn sẽ ý thức mục đích của kỷ luật dưới dạng đau khổ và thất chí bạn đã kinh nghiệm trong kiếp này, và cảm tạ là đã phải trải qua chúng.

CHƯƠNG 13

Đừng để bạn bị xuống tinh thần do tuyệt vọng nhiều lần về mức tiến bộ chậm chạp của mình, và giận dữ với chính bạn vì dù tập luyện những bài tập tôi đề nghị với bạn mà ít khi thành công.

Tôi biết có lúc bạn cảm thấy rằng nỗ lực thực hành lại khiến bạn đau khổ thêm và mang lại nhiều thử thách nặng nề hơn; bạn cảm thấy rằng với mỗi bước tiến bạn phải lùi hai bước; rằng càng sâu vào thì thung lũng càng hóa đen tối hơn và mỗi lần lên tới một đỉnh cao, vượt qua một khúc quanh thì một đỉnh khác cao hơn xuất hiện, và con đường mà bạn đi lộ ra là uốn lượn không ngừng trước đôi mắt mệt mỏi rã rời của bạn.

Tuy nhiên về nhiều mặt đó là dấu hiệu tốt lành. Nó cho thấy có sự vận hành và tăng trưởng của ý thức lớn lao hơn. Nếu không có tiến bộ bạn hẳn sẽ không thấy khung cảnh mới này cho dù nó làm bạn hoảng hốt. Vì vậy, có thức tỉnh gia tăng đối với chuyện còn phải làm là lý do để hy vọng hơn là tuyệt vọng. Bạn đã học nhiều về những gì tới nay vẫn chưa biết; chẳng những nguyên do thực của bao vấn đề của bạn, mà việc có giá trị vô kể hơn nữa là trong bất cứ tình huống nào, nó có thể kêu gọi sự hướng dẫn và sức mạnh của Linh hồn bạn, và ngay cả kêu cầu những vị trông chừng nhân loại từ những cõi cao với tình thương sâu đậm cùng lòng thông cảm, và luôn luôn đáp ứng với lời kêu cầu chân thành xin trợ giúp.

Vì bạn đã tới một giai đoạn có ý thức nhiều hơn bao giờ hết so với trước kia về khuyết điểm và nhu cầu của mình, thất bại hóa ra có ý nghĩa quan trọng nhiều hơn. Nhưng đây chỉ là một giai đoạn mà thôi, cho dù bạn nghĩ là nó kéo dài ra sao và đen tối thế mấy. Nếu bạn tiếp tục

dần bước thì nó sẽ bị vượt qua và nằm lại đằng sau. Thung lũng tối đen cũng phải có lúc chấm dứt.

Hãy nhớ, ánh sáng xóa tan bóng đen và ngay nơi đây vào lúc này, ánh sáng tràn lan quanh bạn luôn luôn ngay cả khi bạn ý thức rất ít điều ấy. Khi, bất cứ lúc nào có thể được, bạn không chú tâm vào những khó khăn và thất bại và kêu cầu ánh sáng bao trùm vạn vật này, nó sẽ chiếu rọi con đường trước mặt trong lúc bạn tiến lên.

Như chúng ta đã thấy trong những bài nói chuyện trước đây, việc chủ tâm hướng vào bất cứ một khía cạnh đặc biệt nào của sự sống sẽ lôi kéo bạn về nó và nó tới bạn. Vì vậy điều quan trọng là chỉ hướng tâm vào những gì Chân, Thiện, Mỹ, các lực mang lại sự hòa điệu và sức khỏe. Đương nhiên điều này áp dụng cho bất cứ hình thức sinh hoạt nào, vật chất, trí não cũng như tinh thần. Bởi chỉ có một Sự Sống và một Luật.

Hãy thử xem lại người lực sĩ. Ai quyết định tập luyện cho một môn thể thao nào phải trải qua việc tập dượt lâu dài và khó nhọc. Họ không thể trở thành tay đấu võ quyền Anh hoặc lực sĩ điền kinh chỉ trong vài tuần. Nếu không tập luyện trong nhiều năm, cho dù anh có thể cho là mình mạnh mẽ và có sức khỏe, khi bắt đầu tập luyện những bắp thịt chưa quen của mình, anh sẽ bị đau nhức dữ dội. Nhưng nếu nhất quyết đạt tới mục tiêu của mình, anh sẽ chấp nhận các khó nhọc tạm thời này, những đau đớn và căng thẳng về thể chất, và sẵn sàng có hy sinh khi cần như hy sinh về dinh dưỡng, thú vui, thời giờ. Thực vậy, trọn cuộc đời của anh sẽ phải chỉnh đốn lại và hướng tới mục đích của anh.

Nếu người lực sĩ rút cuộc chỉ tập dượt cho mục đích phù du nhất, và theo đuổi giải thưởng tương đối không nghĩa lý mấy, lại sẵn lòng chấp nhận kỷ luật như vậy và có nỗ lực mạnh mẽ lâu dài thế đó, thì ta trông đợi gì nơi người có mục tiêu cao cả và trường cửu hơn, với phần thưởng là sự thành đạt to lớn hơn, niềm an lạc tuyệt vời hơn bất cứ điều gì mà trí phàm có thể tưởng được ?

Hãy nhớ, nỗ lực phải luôn luôn tương xứng với mục tiêu.

Nếu bạn thực tâm mong muốn được chữa lành ở mọi mặt, được cứu thoát khỏi ảnh hưởng của sự mù quáng tinh thần, thì có kỷ luật và quyết tâm không gì lay chuyển, khả năng tự vực dậy mỗi lần bạn vấp ngã là điều thiết yếu. Hơn nữa, vận cụ phải được rèn luyện để dùng, và việc này hiển nhiên cần thời gian. Giống như không một tòa nhà nào có thể xây trên sự hoang tàn đổ vỡ của dinh thự cũ, thì đầu tiên nhiều công việc dọn dẹp nền móng phải làm trước khi ta có thể khởi sự xây ngôi đền mới và cao quý hơn, mà muốn tồn tại lâu dài phải được dựng trên cấu trúc vững chắc hơn.

Vì thế, bạn phải xét tới những điều kiện mà nay bạn phải làm việc. Vì trong quá khứ, bạn chưa hề nghiêm chỉnh tìm cách đối phó với phản ứng bình thường khi thất bại, làm sao bạn có thể mong thành công ngay lập tức trong nỗ lực này, là thực sự đảo ngược lại trọn cuộc đời của bạn ?

Khi cơ thể không được chú ý hoặc làm suy yếu vì bất cứ hình thức quá độ nào, ta phải dành nhiều thì giờ và nỗ lực hơn cho giai đoạn sơ khởi là chuẩn bị và tập luyện, và phần nào không quân bình sẽ cho phản ứng dữ dội hơn. Chuyện không may là tới nay, trong kiếp này cùng nhiều kiếp trước, bạn đã làm ngơ phần tinh thần của bản thân, và làm suy yếu lực kháng cự về thể chất và tình cảm, do chú tâm vào ham muốn cá nhân làm người khác bị thiệt

thời. Bạn phải đối đầu với nhiều hệ quả và chịu đựng chúng, và bạn sẽ cần có lòng kiên nhẫn lớn lao, điều đặc biệt khó khăn so với tham vọng và sự hăng hái đặc biệt của bạn muốn thành công khi làm bất cứ chuyện gì.

Nhưng tôi đã khuyến cáo bạn khi trước là đòi hỏi chính mình quá nhiều lúc ban đầu, đổ xô tới mục tiêu thay vì củng cố từng bước một, thì đặc biệt nguy hiểm cho việc làm loại này. Tính nóng lòng muốn có kết quả có nghĩa là động cơ che dấu của bạn đáng ngờ và không chừng là do lòng kiêu căng, hãnh diện tinh tế. Hãy suy ngẫm về những điều tôi vừa nói. Yếu tố quan trọng là động cơ phải trong sạch, không nhuộm khuyết điểm cá nhân càng nhiều càng tốt, vì nỗ lực mà bạn sẵn lòng thực hiện lúc này là bước quan trọng nhất mà con người có thể làm; nó là điểm quanh của trọn những kiếp dài đi từ cõi trần lên thiên đàng; vì vậy điều thiết yếu là phải có thái độ khách quan và quân bằng ngay từ khởi điểm.

Đây là điều mà Chân Nhân khoác xác phàm đang cố công đạt tới, nó uốn nắn phàm ngã là vật mà từ xưa nay bạn gần như hoàn toàn đồng hoá với nó. Nhưng công việc của nó đặc biệt khó khăn do chất liệu từ kiếp trước mang lại. Những điều này gây trở ngại cho kinh nghiệm lúc đầu của bạn (xin nhớ lại lần nữa, là kết quả của chọn lựa trong lòng) và hóa mạnh mẽ thêm do sự thiếu hiểu biết của cha mẹ, thầy cô và sự khờ dại của chính bạn, như bạn biết rõ. Vì các việc ấy và sự kiện là bạn chỉ khởi sự lúc gần đây chịu lắng nghe tiếng nói nội tâm của Linh Hồn, nên việc không tránh khỏi là những lực tiêu cực vẫn còn quá mạnh. Làm sao bạn có thể mong sửa lại ngay tức khắc trọn tất cả những thói quen sai lầm về tư tưởng và hành động, thành hình trong bao năm qua của kiếp này mà từng đã có trước đó nữa ? Không sao mong có được và bạn cũng không bị đòi hỏi phải có.

Tuy nhiên bạn càng thành công trong việc giữ chặt lấy hiểu biết mà bạn đã có được về bản chất của Chân Ngã mình, cảm nhận hòa hợp với nó trong lòng chắc chắn sẽ lớn mạnh cho tới khi nó thành thực tại mãi mãi.

Vậy trong những giờ phút âm thầm mà bạn sợ hãi khi cái ngã bị cầm giữ tỏ ý chống đối, quay ngược với mọi lý thuyết và niềm tin, và cứng đầu lên tiếng:

- Tôi đơn độc, tôi yếu ớt và bất lực, tôi không là gì cả.

khi không có ý chí làm lành và ngay cả ước muốn làm vậy, khi cơ thể mòn mỏi bác bỏ Linh Hồn, chủ nhân của nó, biến mọi ngọt ngào thành chua cay do nuôi dưỡng bằng mỗi độc chất cay đắng và thù ghét còn đó chưa chuyển hóa trong phần sâu kín hơn của phàm ngã; khi ngay cả gương mặt của người thân trở thành mặt nạ, khi do tuyệt vọng bạn gào to:

- Ai sẽ cứu thoát tôi khỏi thân xác chết chóc này ?

hãy có cố gắng tốt cùng để nhớ lại trọn những gì bạn đã được dạy, và ý thức rằng đây là một phần của tiến trình chuyển hóa, dẫn tới sự giải thoát khỏi sự tối tăm mà bạn rơi vào.

Chỉ ở giây phút thấp nhất và yếu ớt nhất mới nên có xác nhận về sự hòa hợp với Chân Ngã.

Vì nỗ lực làm vậy sẽ khơi lên nốt mà Linh Hồn luôn luôn đáp ứng. Dù có vẻ như không có gì xảy ra tức khắc, và sự tối tăm vẫn dày đặc không xuyên thấu, cái nốt không ngừng rung động và có ảnh hưởng, và ngay khi rung động này đủ mạnh, ánh sáng sẽ xuyên qua và quét sạch bóng tối, cái làm phân tâm thức thấp bị mù đi và trở nên hoang mang.

Hãy tự hỏi bạn trong những giây phút ngờ vực như vậy:

- Sự thực có bớt là sự thực chẳng khi nó vướng vào màng lưới những nghi ngờ ? Vàng thái dương có bớt chói lợi chẳng vì mây che phủ nó trước mắt ta ?

Không phải thế, và bạn cũng không bớt là Chân Nhân chói lọi và chân thực hơn chỉ vì tiếp xúc bị đứt đoạn do nhiều năm thiếu hiểu biết và hiện nay bạn thiếu sức mạnh cùng hiểu biết để kiểm soát hoặc vượt lên trên lớp sương mù đen tối của những cảnh giới thấp. Hãy nhớ, bạn và Linh Hồn của bạn đang làm việc chung hiện nay như một khối duy nhất (mà thực ra là vậy) trong việc phát triển sự hợp tác mãi mãi có ý thức. Cả hai đang tạo chiếc cầu bắc ngang qua hố ảo giác giữa hai điều mà thực ra, chỉ là một.

Bạn không thấy rằng thỉnh thoảng bạn có thể cố tình bị phân cách, để được kích thích có nỗ lực tốt cùng nhằm vươn lên những cõi cao hơn sao? Đương nhiên là không phải luôn luôn. Có nhiều nguyên nhân khác có thể mang lại một trong những lần đột nhiên có vẻ như bị cô lập làm bạn tuyệt vọng như thế. Nhưng dù cảm thấy bị tách rời ra sao đi nữa, nếu bạn tìm cách nhớ lại những chớp lóe ý thức đã tới với bạn từ cõi Thực Tại sẽ hữu ích. Vì một khi kinh nghiệm được chúng trong tâm thức thấp, chúng sẽ không bao giờ bị mất hẳn, mà là sở hữu còn hoài và vẫn khơi lại được. Chúng là những thoáng thấy của điều thực sự là di sản muôn đời của bạn.

Nhưng bạn đã chú tâm quá lâu vào những mục tiêu của cuộc sống mà việc đạt tới trạng thái chủ quan hóa khó hơn. Vì chúng tác động bằng vật chất thanh hơn, chuyện không tránh được là bạn sẽ thấy phải cần thời gian trước khi bạn có thể ý thức được chúng một cách hữu thức. Nhưng tôi có thể đoán chắc với bạn rằng chuyện này sẽ thay đổi khi bạn tham thiền nhiều hơn về những thực tại lớn hơn còn ẩn kín này trong thế giới vật chất.

Mỗi nỗ lực bạn có để làm việc theo ý muốn của Linh Hồn, mỗi lần bạn cố tâm thay một tư tưởng phá hoại hoặc tiêu cực bằng tư tưởng tích cực và sáng suốt hơn, hoặc có tính sáng tạo và hòa điệu hơn, sẽ thêm một viên gạch làm tiến lại gần hơn cái kiểu mẫu lớn lao của Thượng Trời, đẩy mạnh việc tái tạo trọn cấu trúc là chính bạn theo mẫu thanh bai và cao cả hơn.

Chỉ khi nào cấu trúc mới này thành hình vượt qua đường lối của cái cũ, bạn mới có thể thấy được đường nét của nó rõ ràng hơn và ý thức được vẻ mỹ lệ và sức mạnh của nó. Rồi cuối cùng bạn bắt đầu thấy càng lúc càng vững tâm, và cảm biết chuyện gì đang xảy ra trong cuộc tranh đấu lâu dài, và bên trong sự tối tăm mà lúc này đôi khi thấy có vẻ không sao xuyên thấu và bất biến. Bạn sẽ không còn sợ hãi bụi do mảnh vụn rơi xuống, tiếng ồn của búa nện và máy khoan, là giai đoạn cần thiết cho bất cứ công trình tái xây dựng nào.

Vào lúc này bạn phải chấp nhận những giai đoạn ấy mù quáng ít nhiều; nhưng hãy tự nhủ rằng dù vẫn thấy mình bị đè bẹp bao nhiêu lần với cảm giác bị thiếu sót và thất bại, việc xây cất vẫn tiến hành. Tôi muốn nhấn mạnh với bạn lần nữa những gì tôi đã nói từ lúc ban đầu của những chữa trị này. Hãy cố gắng, khi bạn thấy mình bị đe dọa với nỗi thất vọng và cảm giác chật vật chống chọi lại khó khăn quá độ, giữ trong trí ý niệm bạn là một tế bào nhỏ trong Sự Sống rộng lớn hơn, là một với ý chí và mục tiêu của Thượng Đế.

Bạn càng thấy mình như thế rõ ràng chừng nào, bạn càng chắc chắn được thu hút vào tâm thức ngày càng rộng lớn hơn, và tham dự vào mục đích của việc sáng tạo nên con người – là cuối cùng khiến mọi chúng sinh biết chúng là một với Cái Đó, là tình thương, uy lực và an lạc. Thế thì tại sao bạn phải lo sợ hoặc thất vọng? Bạn đang trên đường tới mục tiêu.

H.K.CHALLONER

(The Path of Healing)

còn tiếp

